Lehekuu
6. päiv
2008
Nummõr
10 (154)
Leht mass erälde
ostõn 5 kruuni

UMA LEHT

VÕROMAA RAHVA UMAN KEELEN LEHT

Valgu Jaanis filmitegemisest ja võrokõisi väest
Kae lk 2

Rõugõ naasõ Kõva Külli tähtsä lehekuu
Kae lk 3

Üts krutskiga keväjäjutt
Kae lk 4

Film Uma Pido tegemisest

Pühäpäävä, 18. lehekuu päävä kell 17 saa Võrol Kandlõ kultuurimajan edimäst kõrda kaia vahtsõt dokumentaalfilmi Uma Pido tegemisest. Filmist kõnõlõsõ filmi kokkosäädjä Valgu Jaanis ja Norkroosi Erik filmifirmast *Rühm Pluss Null*.

Uma Pido miihikuurõ ütine pruuv

Päält filmikaemist, kell 18 om säälsaman, Kandlõ kultuurimajan Uma Pido miihikuurõ ütine pruuv. Pruuvi oodõtas kõiki miihikuurõ ja noid miihi, kiä omma käünü miihilaulupäivil Uma Pido laulõ haŕotaman.

Filmi Uma Pido tegemisest saa kaia ka seo kuu lõpun ETV-st.

UL

Peeti Adsoni-võistlust

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

25. mahlakuu päävä peeti Võrol joba kümnendät kõrda võrokeelidse loomingu ettekandmisõ võistlust Sännä kirämehe Adsoni Arturi avvus.

Võistli egän vannusõn koolilatsõ Parksepä keskkoolist, Vahtsõliina gümnaasiumist, Kääpä, Krabi, Haani-Ruusmäe, Vilustõ ja Võro 1. põhikoolist. Ette kanti nii Adsoni ku ka Panga Milvi, Iheri Rihhardi, Kauksi Ülle ja tõisi luulõtuisi. Ette loeti ka Pulga Jaani jutt kikkist ja Ruusmäe koolipoisi Kalkuna Henn-Hillari jutt puugitegemisest.

1.–4. klassi latsist olĺ kõgõ parõmb lugõja Ojaotsa Diandra Võro 1. põhikooli 2. klassist, kiä lugi Panga Milvi luulõtust «Om vast latsõl vedänü». 5.–9. klassi latsi siäst lugi kõgõ parõmbahe Haani kooli 5. klassi lats Peegli Joanna Leimanni Eve luulõtust «Presidendi man».

Keskkooliopilaisist olli ainukõsõ lugõja Parksepä kooli 11. klassi opilasõ Külmä Gustav, Kadaja Tõnis (sai minevaasta võro keele tundmisõ võistlusõl «Ütski tark ei sata taivast» 1.–2. kotussõ), Peedosaarõ Kaisa ja Andrejevi Priit.

Neo noorõ saiva eräpreemiä jutu elävä ettekandmisõ iist.

HARJU ÜLLE PILT

Peedosaarõ Kaisa es hoia kikkast kõnõldõn värme kokko.

Võromaa sai hulga puhtambas! Puulpäävä käve üle Eesti asku kraaḿman pia 50 000 inemist. Pildi pääl omma prügükorjaja Lasva vallan Pindi külän. Üts Pindi kandi asukorjaja ja inemiisi härgütäjä, laulumiis Tamra Kait kõnõl', et näide kandin olli «hää» prügü maahapandja olnu – pallo asku olĺ üte kotussõ pääle pant, terve kuurma sai säält kokko. «Seeni õks tävvelist Eesti riiki ei olõ, ku omma säändse inemise, kiä prahi maaha viskasõ,» arvaś Tamra Kait. Timä meelest avitanu ka tuu, ku mõtsa all olnu sildi, miä kiildvä prügü maahapanõkit. A Paidra mõtsast ollõv nuu sildiki minemä viidü.

HARJU ÜLLE jutt ja pilt

Räpinä tiatritegejä opva suvõtükkü

Räpinä kandi tiatritegejil omma kipõ päävä – opitas vahtsõt tükkü «Pristan» (tähendäs vinne keeli sadamat), midä suvõl Võõpson ette mängitäs.

Tükü omma kirotanu Ilvesse Aapo ja Ruitlasõ Olavi. Kuis sääne katõ pääle kirotaminõ käve, tuust mehe ei kõnõlõ.

Pristani-tükün saa nätä egäsugumast rahvast. Om võrokõisi ja setosid, sakslaisi ja vinläisi. Egäüts kõnõlõs muidogi uman keelen. A nuu omma kõik kõrvalidsõ osatäütjä. Pääosatäütjis omma hoobis pristan, jõgi, lodi ja Võõpso liin, tuulaol viil rikas ja tähtsä kotus.

Aig, kos etendüse aśa sünnüse, om umbõs 1914–1935. Autori kõnõlõsõ, et püüdvä näüdädä Võõpso liina allakäüki, tuud, kuis ütest rikkast kotussõst saa väiku ja maahajäet kotus. A tego ei olõ ikutüküga, nalja piäs õks kah kõvva saama.

A kuis täämbä Võõpson elo om? «Olõ-i hätä midägi, vaiknõ kotus, rahuligu inemise ja ku viisit püüdä, saat jõõst kalla kah,» kõnõlõs üts tükü kirotaja Ruitlasõ Olavi, kiä esi Võõpson eläs.

«Pristani» sääd lava pääle Hansingu Meelis, mängvä tiatritegejä Räpinä kandist ja mõnõ ka kavvõmbalt.

Etendüse omma 20.–23. piimäkuul (20.–23.06. 2008) Võõpson.

RAHMANI JAN

«Uma laulu» võistluslaulõ tulĺ mitmõst Võromaa nukast

HARJU ÜLLE
ylle@umaleht.ee

25. mahlakuul peet vahtsidõ võrokeelitside laulõ võistlusõ võitĺ Räpinä miis Ilvesse Aapo ummi laulõga «Pristan» ja «Lodi tuu ja lodi vii». A võistlusõl lei üten viil mitmit põnõvit laulumeistrit, üts näist ollĺ Misso miis Ojamõtsa Karla (69).

«Ma olõ suhvlihe külh kirotanu laulõ, a viil nätäl tagasi sai seo laul sändse kujo, nigu võistlusõlõ saadi,» seleť Karla päiv inne lauluvõistlust. Tä tulõť latsõpõlvõ viie miilde, kiroť üles, kobisť sõnno kah ja lätś.

«Seo lugu om tegeligult mu latsõlatsõlõ Indrekulõ kirotõt, tä eläs Talina lähkül,» kõnõlõs Karla. «Tuu käü suvõl kõikaig siiä, ma tii tälle lava, naabriplikaga sis laulva ja mängvä. No tuu «Tii» laul, võrokiilne, toda nä laulõva siin. Sõs mõtli kirota poiskõsõlõ üte kõrralidsõ laulu.Tä võitsõ üte umaiäliidsi lauluvõistlusõ är ja sõs ma mõtli, et saa-i sis poiskõsõlõ laulu tettüs!» Karlal om neli latsõlast ja kõik omma «muusiga pool veitkene viltu» – vanaesä muudu.

«Ma olõ sääne esiopja veli, a Tamra Ako man ma iks laulsõ tenorit hulga aigo,» ütles Karla. «Sis om meil Misso miihikuur, saimi ütskõrd esiki laureaadis: 1986 vai midägi sinnä kanti. Pensionäris naksi, sis opõ klarnedimängu är. Ma soovida kõigilõ, kellel midägi tetä ei olõ pensioniiän – pruuvkõ klarnedimäng är oppi!»

Hindä laulu saať Karla kidraga, mille tõi tälle Kõllustõ Kuldar (Kõllustõ Tiidu lelläpoig), pill om Roodsist tuud ja püsüs timmin. «Ku sa tahat teedä kõõ parõmbat luku, mis mullõ miilde om jäänü, sis tuu olĺ Lolita Torrese... mis tuu filmi nimi olĺ... «Armastusõ igä», a tuud ei olõ kaḿus inämb koskilt kuulda,» seletäs Karla.

«Ma olõ sääne poiss, et opõ massinaehitüst, tüüti hulga aigo Vahtsõliinan, viimäte olli sääl pääenergeetik,» kõnõlõs Karla umast elokäügist. «Sis panti minno siiä ülembäs ja siin ma sis olli. Kõik taa ao, 1977. aastast pääle.»

A peri omgi Karla Vahtsõliinast, Asundusõst. Tõnõ tunnõt Ojamets – Aadu – om timä vanõmba vele poig. Karlal om kolm velle ja kolm sõsard, suguvõsa vidä joba 130 liikmõ pääle är.

HARJU ÜLLE PILT

Ojamõtsa Karla.

Uma Laulu võistlusõ tulõmusõ:

Ilvesse Aapo – pääavvohind laulõ «Pristan» ja «Lodi tuu ja lodi vii» iist

Hainsoo Minna – Eesti Rahvaluulõ arhiivi eräavvohind väega hää vana rahvalaulu moodu perrä tett laulu «Kuulatsõ kulätamah» iist, päält tuu ka Rüütli Ingridi eräavvohind

Kalla Urmas – Eesti Rahvaluulõ arhiivi eräavvohind väega hüvvi vana rahvalaulu moodu perrä tettüisi laulõ iist.

Videri Koidu – elorõõmu avvohind laulu «Miil ei olõ mõro» iist

Kelbi Linda – helkäjä avvohind laulõ «Laadõlaul», «Lilliäri» ja «Mis tuu putus minolõ?» iist

Rahmani Jan – vaimukusõ avvohind laulu «Kahrukõnõ, kullakõnõ» iist

Ojamõtsa Karl – teno kõgõ fantaasiarikkamba laulu «Pullijärve legend» iist

Hõimu Selma – Eesti Kirändüsmuusõumi eräavvohind ummi vanõmbidõ laulõ avvo seen hoitmisõ iist

Kalkuna Mari – kõgõ parõmba viiemeistre ja ettelaulja avvohind

Rahmani Jan, Valpri Valdo ja Ojamaa Indrek – laul «Elu om nii upakil», avvohind poliitilidsõ tsuskmise iist

Contra – tenokiri kõgõ vaimukambidõ riime iist laulun «Inemise omma eläjä»

Hoobi Indrek – latsilaulu avvohind laulu «Pudrulaul» iist

Kokko võistli 26 laulu, näid hinnaś žürii iinotsan Rüütli Ingridiga. Kõik «Uma laulu» võistlusõlõ saadõdu käsikirä ja ülesvõet võistluskontsõrt andas üle Eesti rahvaluulõ arhiivilõ.

MÄRGOTUS

Kraaṁmispäiv ja suumlasõ ask

Kraaṁmisõ päävä olli sõpruga Tinnipalun. Sinnä olĺ saadõt ka üts suurõmb seltskund, kiä asku vanast karjäärist üles koŕaś. Mi sõidimi ümbre ja võtimi üles vähämbit asu-unikit, midä kaardi pääle kannõt es olõ.

A mi es sõida niisama. Sõita piaaigu es saaki, asu-unikit olĺ küländ tihtsähe. Piaaigu egän paigan, kos auto kinni peimi, olĺ midägi jället nätä.

Midägi esierälist mi es lövvä, peris harilik kraam: vana teleka, klaasist ja plastmassist pudõli, eterniit, tõrvapapp, autojupi... Olõs viil sõitnu, olõs arvada tõõsõ viis autotäüt kah üles saanu koŕada.

Loomuligult olĺ suur huvi, et kiä mõtsa ala taad asku tuu. Üten kotussõn, kon unik olĺ suurõmb, uursõmi asja ligembält ja saimi arvo, et taa om ! suumlaisi ask. Lapin Kulta ollõ purkõ ja Soomõ kassatsekke perrä es olõ tuud rassõ arvada.

Valla maakõrraldaja üteĺ, et ega suumlaisi parhilla vallan väega ei elä, üte omma Lõõdla veeren, a nuu omma väega kõrraligu. Esihindäst om ka rassõ usku, et suumlasõ võtva kätte ja suurõ kärotävve kraami mõtsa ala toova. Ega mi midägi tarka vällä es märgiki, üts võimalus om, et mõni suumlanõ massõ külämehele kraami prügümäele viimise iist ja tuu vei kõik mõtsa. Ku nii om, sis omma nuu asu mõtsa ala vidäjä õks peris poolõarulidsõ. Säändside peräst saa Eestimaa jället asku täüs ja majandus ei nakka ilmangi inämb nii kipõstõ nõsõma. Kiä tuu õks taht ullõga asju aia.

A koristuspäiv olĺ võimsa. Hulga rahvast, kõigil tahtminõ tüüd tetä. Ilma rahalda, uma bensiiniga. Hää, rõõmsa ja õnnõligu inemise.

RAHMANI JAN

UMA LEHT

Telmisenummõr 00917
Ilmus egä katõ nädäli takast tõsõpäävä
Toimõndusõ aadrõs: Tartu 48, 65609, Võro
E-post: umaleht@umaleht.ee; info@umaleht.ee

Päätoimõndaja kt: Jan Rahman 78 222 21, 56 606 494 info@umaleht.ee
Keeletoimõndaja: Laivi Org laivi77@hot.ee
Latsinuka toimõndaja: Mariko Faster 56 213 177 mariko.faster@gmail.com

Välläandja: Võro Selts VKKF
Trükjä: AS Võru Täht
Leht Internetin: http://www.umaleht.ee

Lehe välläandmist tugõva:
Riiklinõ programm «Lõunaeesti kiil ja kultuur»
ja
EESTI KULTUURKAPITAL

Tahassi väikuid perrepoodikõisi, kost ütest ostat värskit leibä, tõsõst kalla, kolmandast lihha

Tühi poodipääliin

FASTRÕ MARIKO,
Võrumaa inemine

Poodipääliin Võru om jälki näüdänü, kuis tan mõistõtas puutõ pistü säädi: valmis om saanu järjekõrdnõ vahtsõnõ poodikeskus. A sinnä tasus minnä noil, kiä kunsti armastasõ – Lauritsa Piitre fotokunsti kaema.

Kuulda om ollu, et pia kerküs Võrru viil mitu suurt puuti. Kost nuu inemise kõik tulõva, kiä Võru lugõmalda poodõst midägi ostma piässi, tuud mõista-i ma üldä.

A ku naid puutõ joba nii palĺu tettü om, sis võissi mõnõ naist ka parõmba kvaliteediga täütä. Tuud olõ-i millegiperäst nätä, nigu ka ostjaga rehkendämist.

Käve latsõga Võru liinan poodin. Ostimi mitmõs pääväs söögikraami, selle et mi külän ei olõ esiki kehvä puuti. Muuhulgan ostimi ka ketsupit. Kraami kotti pandõn haari ketsupiputlil korgist, a tuu olĺ vallalõ käänet! Ketsupiputõl linnaś kaariga põrmandu pääle, ketsupit tsiuksõ leti, rõividõ ja kässi pääle.

Es mõista sääntse hädä pääle midägi üldä, mis sa iks õiõndat, hindä süü. Küsse latsõ käest kõva helüga nõnarätti, et vast kassamutt taipas appi tulla. Kost! Timä vahtsõ meid kuŕa näoga ja lätś sis süämetävvega lappi otsma.

Sõbranna käve kah latsõga poodin. Valisi orantsõ paprikit, latsõlõ iks parõmbit ja ilusambit, 45 kr kilu. Ku kodu sai ja tšekki kai, näkḱ, et kassamutt olĺ tälle möönü orantsõ paprikit verevä paprika hinnaga, 69.90! Es olõ meelen tšekki õkva poodin kaia, sõida sis maalt tagasi liina õiõndama.

Sääntsiid juhtumiisi või egäüts kimmäle mitu tükkü kõnõlda. Hindäst luku pidävin poodõn sääntsiid juhtuma es pidänü.

Teenindüs tüküs Eestin vägeüsi tagasi minemä nõukaaigu. Joba saa müüjä käest sõimada ja silmä piät kõik aig pääl hoitma, et pettä es saanu.

Midä poodipääliinast väega rassõ löüdä, om kõrralik rõivakraam: kost saa latsõlõ inämb-vähämb hää kvaliteedi ja hinnaga vällänkäümise pükse, viisakiid kängi, sõrmkindiid, sukkpükse, T-hammiid ja kleiti suvõs? Egäl juhul mitte Võrust, egäl juhul mitte ütest kotussõst.

Kost suurõmbat sorti naistõrahvas saanu hindäle dressi-, sukk- ja teksapükse, T-hammiid? Vai suurõmba jalanumbriga inemine mugaviid kängi, saapiid ja plätusiid?

Mis no rõivist kõnõlda. Ku mõnõst poodist Võrun saanu värskit aiavillägi! Odava hinnaga määnüisist tomatiist süünüs ei saa. Värskist rukolast vai rosmariinist poti seen and Võrun viil unista. Ku sul tulõ pähä näütüses lasanjet tetä, sis ütest poodist sa tuusjaos sakõstõ kõiki tarvilikkõ ainiid ei lövvä. Tuud, et mõntõ puuti ka mahhesöögi riiulikõnõ tetäs, piät vast viil ei tiiä ku kavva uutma.

Ma arva, et vastus mu küsümüisile om sakõstõ sääne: «Mille sa piät söögis lasanjet tegemä?» vai et «Turu päält saa!» Võiolla saa kah, a õnnõ puulpäävä hommugu kell katõssa, ku õkva õigõ müüjä manu mõistat minnä.

Vai ku kombõ nii udupeenükeses omma lännü, mis elät sis maal, koli är peenembide inemiisi manu, kon pipstükü saia omma! Vai kasvata hindäle esi kardok, kapstas ja kaal, nigu oppas luulõtaja.

Õnnõs või mõnõ aśaligu poodi-iinkuju löüdä ka tastsamast. Traktori-, autu- ja saejupi löüdmisega olõ-i Võru liinan inämbäste hätä, niisama apteegi ja lillega. Esiki köögiriistu puut om olõman.

A ülepää võissi unista, et mõnõn vaiksõn puumaiuga vanaliina uulitsan vai kongi häste kujundõdun turuhallin omma kõrvuisi väiku traditsioonõga perrepoodikõsõ, vallalõ kellä kuvvõni õdagu, kost ütest ostat värskit leibä, tõsõst värskit kalla, kolmandast tükü lihha, nelländäst mahheaiavillü jne. Sis ma kül usussi, et mõni tulõ Võrru ostuskõllõma.

Kiri

Kiri kiroda aadrõssil Tartu 48, Võro liin 65609 Uma Leht vai info@umaleht.ee

Toimõndusõl om õigus kirju toimõnda ja naid lühendä. Kirä iist honorarri ei masta.

Tšehhimaal opman

Võromaa partnerluskogo üten Kodokandi koolituskeskusõga kõrralď opireisi Tšehhimaalõ.

Terve 5. mahlakuu päävä olĺ sõit läbi Eesti, Läti, Leedu ja Poola. Järgmädsel päävä olĺ sõit läbi Poola Tšehhimaalõ. Vahepiätüses kaimi Austerlitzi lahingupaika.

Tšehhimaast jäi miilde, et taa om tsiklide JAWA-dõ maa, Šveijk, viinamaŕa, õllõhumala kasvatusõ, õllõ-kesväpõllu. Õlut juvvas sääl palĺo – 160 liitrit inemise kotsilõ aastan. Maa seest tulõ palĺo lättit, mis eski purskasõ vett korgõlõ. Luuduslist mineraalvett veetäs üle Euroopa lakja. Kasvatõdas ka karvapluumõ (aprikoosõ). Miildü vana liin Brno, kon om palĺo kerikit. Egän külän om kerik ja kalmuaid.

Kävemi ka Lõuna-Tšehhin, kon om mungakluustri, mis sai 17 aastat tagasi vinläisi käest vabas ja om ümbre ehitet euroliidu ja LEADERi rahhoga. Kloostrin tüütäs nüüt kerik, omma palvõtunni ja saa eski üüses jäiä (om 67 sängükotust). Olĺ huvitav kaia ja mõtõlda, et jummal om hoitnu taa maja 300 aastakka tervenä.

Dešna külän näimi 50 ratsahobõsõga hobõsõkasvatust. Meid võeti väega viisakalõ vasta, kutsuti esiki puhkõtarrõ, kon olli peekri ja kalli mälehtüsaśakõsõ, mis omma annõdu tublilõ ratsahobõsidõ farmilõ. Peremiis pakḱ meile kotusõpäälist tšehhi likööri ja mi leimi laulu vallalõ: laulimi Kungla rahvast ja Võromaa valssi.

Sõs tulĺ välläsõit küllä nimega Bori, tuu om Austria piiri lähkün ja tan eläs 800 inemist. Bori tähendäs mi keelen pedäjämõtsa. Külän om kats kerikut, kats kalmuaida, kolm kõrtsi, muusõum, internetipunkt, kuul, söögimaja ja tulõtõrjõhoonõ kuun postimajaga.

Huvitava olli ka Punkva kooba Brno lähkün. Ku mäe seen ollimi, jõudsõmi mäe-jõõni. Sääl uuť meid loodsik, kohe mahtu pääle 18 inemist.

Jõgi olĺ väega kääroline, juusḱ 40 miitret süvä müürü seen ja olĺ mõnõ kotusõ pääl eski kümme miitret sükäv.

11. mahlakuu hummogu naksimi tagasi Võro poolõ sõitma. Võrro saimi süäüüse.

Reisiga jäimi kõik rahulõ ja soovitami ka tõisil Tšehhimaal är kävvü.

Reisi iist tennämi häid Tuuliku Reise bussijuhtõ, kodokandi koolitusõ iistvidäjät Parvõ Marikat ja reisijuhtõ Kolnesi Maid ja Vahtra Viiret.

RIITSAARÕ LAINÕ,
Paidra küläseldsi esimiis

Valgu Jaanis: võrokõisi vägi tulõ keele kaudu vällä

18. lehekuu pääväl kell 17 näüdätäs Võrol Kandlõ kultuurimajan ja 25. lehekuu pääväl saa ka ETV-st kaia Osola kandi mehe Valgu Jaanisõ (29) vagivahtsõt dokumentaalfilmi Uma Pido tegemisest. Võromaalt peri filmimiis kõnõĺ Umalõ Lehele tsipakõnõ lähkümbält hindäst ja hindä tegemiisist.

PILT ERÄKOGOST

Valgu Jaanis.

Sul saa õkva valmis film Uma Pido tegemisest. Midä põnõvat seo filmi tegemise mant miilde jääs?

Tegeligult olõ ma kõikaig tiidnü, et võrokõisil om uma vägi, uma mõttõviis, miä tulõ keele kaudu vällä. Tuu tiidmine sai viilgi kimmüst.

Kas tuust filmitegemisest tulĺ hindäl kah himo Umal Pidol laulda?

Kiil om suun ja koorilauluga olõ inne kah tegelnü – Osolan ja siin Talinan kah.

A tüü ja elo omma kaḱus parhilla Talinahe kogonõnu, pruuvi ei jõvva ja ülejala tetä ei lupa jäl hindä süämetunnistus.

Kupalĺo võrokõnõ olõt ja kupalĺo Võromaalõ kisk?

Ma pia hinnäst iks väega võrokõsõs! No naidõ Talinan oltuisi aastidõga om kiil veidükese är meelest lännü. A ummi Antsla kandi juuri tiiä joba 1700. algusõst pääle.

Kas võrokõnõ jääs Taĺnan kah võrokõsõs?

Kõik tulõ kodotsõst kasvatusõst ja imä rõnnapiimäst. Ku võrokõsõs olõminõ om hindäle selges tett asi ja julgutas tuu üle uhkõ olla, sis tulõ võrokõnõ võrokõsõs olõmisõga ka Talinan toimõ.

Ku tuud rõnnapiimäga sisse tulnu ei olõ, sis tege elo uma korrõktuuri...

Olõt ka Taĺna Võro seldsi näütetsõõri juht. Sääl seltsin omma inämbjaolt vanõmba inemise, kas viimätsel aol om nuuri kah pääle tulnu?

Nuuri põud om säälgi nigu egäl puul. Taĺna Võro selts ja ma esi kah ei olõ löüdnü tuud õigõt nuppi, midä nuuri puhul vaota. Rassõ om näid ka pääliina päält üles otsi. Ma arva, et 90 protsõnti Taĺna võrokõisist esiki ei tiiä, et sääne selts olõman om.

Olõt esi kah näütlejä olnu, kedä vai midä om sullõ miildünü kõgõ inämb mängi?

Võro tiatriateljeen olõ aastit mängnü, Tubina Taago lavastuisin. Ma arva, et kõgõ inämb omgi hingen «Rehepapp», midä Vahtsõn-Roosan mängitüs sai, sulast Jaani mängse sääl. Neo rolli ei olõki nii palĺo andnu ku Tubina Taago lavastajakäe all olõminõ. Timä käest olõ väega palĺo opnu.

Tsipakõnõ mängi parhilla kah, a olõ rohkõmb iks filmi ala valinu ja näütlemise jaos jää-i aigu. Filmitüüd mullõ miildüs väega tetä ja võttõperioodi aig om mullõ nigu puhkus. Nii dokumentaal- ku mängufilm omma ummamuudu põnõva ja parhilla ma olõgi hindäotsmisõ tii pääl, et kumba ma inämb tetä taha.

Olõt Balti Filmi ja Meediäkooli filmirežii magistrant. Inne tuud ollit hoobis piirivalvja. Kuis su elo nii äkilidse püürde tekḱ?

Heehee... Tegeligult tuu es olõki nii äkiline, joba Antsla keskkooli lõpõtamisõ aigu sai proovitus lavakahe näütlemist opma.

Et kõrraga sisse es saa, sis ma mõtli, et proovi aasta peräst Villändi kultuuriakadeemiähe.

Lätsi Võro tüüstüstehnikummi puuaśandust opma, a tuu es miildü, Villändihe es saa kah sisse ja lätsi üten Antsla klassikaaslaisiga sõaväkke. Käsuliini all olõminõ kuigi istsõ, 1997–1998 olĺ Võromaal tüüga kah nigu olĺ ja lätsigi piirivalvjas.

Aoplaan olĺ sääne, et 24 tunni tüül, kolm üüpäivä vaba ja saigi tegeldä näütüses Võro tiatriateljee ja muiõ asjuga.

A piiri pääl käümine väsüť pikapääle är, sai vahtsõst lavakahe proovitus ja samal aol filmiakadeemiähe kah. Filmi sai sisse ja siiä olõ jäänüki.

Kas pään om mõni mõtõ, määndsest Võromaaga köüdetüst aśast võisi viil filmi tetä?

Peris mitu aastat om üts mõtõ olnu, a ma taha-i tuud viil vällä üteldä.

Küsse **RAHMANI JAN**

Viaparandus

22.04. Uman Lehen olnu luu «Oppuisi Gotlandilt» pildi pääl es olõ Linte miis Palu Ero, a olĺ hoobis **Gotlandi kalamiis Sten Nordin**. Uma Lehe toimõndus pallõs andis!

Lehekuu lillihäitsme imäle

HARJU ÜLLE PILT

Kõva Küllile miildüs piili pääl põrmandurõivit kuta.

VALPRI LIINA

Uma Lehel om kommõ imäpääväl mõnõst tunnõdu mehe imäst kirota. Seokõrd sattõ sis silm Riigikogo liikmõ Kõva Kalvi imä Kõva Külli (65) pääle.

Rõugõ naasõ Külli jaos om lehekuu tähtsä katõ aśa peräst: tõõnõ pühäpäiv om imäpäiv, a kuu lõppu jääs sünnüpäiv. Lillihäitsmit saa mõlõmbal päävä̀l. Tuuja omma iks uma latsõ Annika (40) ja Kalvi (33). Ja sünnüpäävä hummogu om viil lauluga herätämine.

Kõva Külli eläs Jaanipeebu külän, a peri om Mustahamba küläst, kuvvõ latsõga perrest. Sõaaig ja aig pääle sõta olĺ rassõ. Külli olĺ perre tõõnõ lats ja pidi vähämbide perrä kah kaema. «Ku kaŕast tullimi, võtimi haoraa üten. Noidõga läts pliidi all tuli kipõlt palama, puiõga olõs rohkõmb aigu lännü. Latsi palĺo, kõtu tühä,» tulõ Küllile tuust aost miilde.

1960. aastal tulĺ Külli Rõugõ puuti kaupmehes. «Mullõ mu tüü miildü,» tunnistas Kõva Külli. «Ostja olli hää. Ku inemine olĺ uma kauba kätte saanu, sis tundsõ, et eräjuttu tulõ kah aia. Küssegi, kuis tä eläs. Nii mõnigi kõrd kõnõĺ inemine süäme päält murrõ är. A ku poodin olĺ palĺo rahvast, sis jutõs joht aigu es jää.»

Üttekokku olĺ Kõva Külli poodin tüül 36 aastat: 1996. aastani. Kolm ja puul aastat jäi pensionini, a käe es kannahta inämb peenükeist pooditüüd. «Mis kaupmiis sa inämb olõt, ku raha ei püsü näpu vahel,» vangutas Külli naarulidsõlt pääd.

Elun om olnu rõõmu ja murõht

1963. aastal läts Külli mehele. Tõõsõspoolõs sai tubli Rõugõ nuurmiis, elektrik Kõva Heino. Sündü ja kasvi latsõ Annika ja kuus aastat noorõmb Kalvi. Üten ehitedi maja. Heino olĺ egäl puul hinnan tüümiis. Elu klapsõ häste.

Üte jahinkäümise aigu üteĺ Heino süä üles. Küllil tulĺ edesi ütsindä latsi kasvata. Kalvi olĺ sis 1. klassin.

Määne lats Kalvi olĺ? «Olĺ hää lats, tedä es piä ilmangi tüüle sundma. Ku koolioppaja vanastõ puuti tulĺ, es piä ma ilmangi pelgämä, et poiskõnõ pahandust om tennü,» üteĺ Külli.

Kalvi aviť täl pullõ tallita, tekk haina – kõik tüü olli täl pään ette är plaanidu. «Kalvi olĺ perren mehe iist,» om imä süä rahul. Külli ei salga, et om poja peräst iknu kah. «Kats päivä iki tsialaudan, ku Kalvi Rõugõ vallavanõmbas sai. Terve valla hädä võtsõ hindä kaala!»

A inemise tulõtasõ viil parhilla hää sõnaga Kalvi vallavanõmbas olõmist miilde. Kõva Kalvi olĺ ka tuu, kiä nuuriklubi Rõugõlõ tekk ja paadiralli käümä panď. Paadirallist om saanu aasta oodõtumb sündmüs Rõugõn.

Annika ja Kalvi omma perreinemise ja Külli tund rõõmu latsilatsist. Annika om Rõugõ kooli oppaja, timä latsõ Ott (18) ja Anniki (17) opisõ Võrun Keskliina gümnaasiumin. Annikal om tulnu näile olla nii imä ku ka esä iist, selle et timä miis ja latsi esä Oliver jäi 1994. aasta sügüse Estonia laivaga tormitsõhe Õdagumerre.

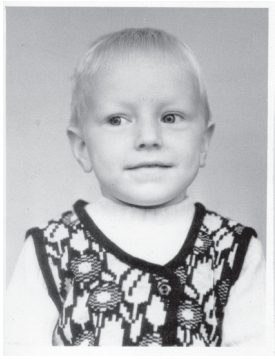

Kõva Kalvi – kõik mehe omma kunagi väiku poisi olnu.

Kalvi naanõ Marju om saksa keele oppaja Võru Keskliina gümnaasiumin, täl om käsil ülikooli lõpõtaminõ. Tütär Katri (7) lõpõtas keväjä 1. klassi, pesämuna Kaur (3) käü latsiaian.

Küllil omma lavva pääl pildi albumin ja raamõ seen. Tä sääd Kauri ja Kalvi pildi, kon tuu om väiku, kõrvuisi ni küsüs: «Kas ei olõ ütesugunõ silmäkaeminõ?» Om, om. Ja kõik suurõ mehe omma kunagi olnu väiku poiskõsõ.

Seldsiline nuka takan

Küllil sai kolmas talv eletüs väikun tiiviirsen roosan majan, kohe Heino tä noorikus tõi.

Vahepääl elli tan lähkün suurõn majan, mis nä Heinoga ehiti. Nüüt om sääl Kalvi pere. Vahepääle jääs vana majakõnõ, kon eläs Heino sõsar ja sõsaratütre pere. Tuu maja olĺ umal aol vallamaja, kohe eski karts olnu sisse ehitet. Heino esä ku umaaignõ valla käskjalg saanu maja är osta.

«Ega ma nii ütsindä kah ei olõ, ümbretsõõri rahvast küländ,» seletäs Külli.

Eläjit tä inämb ei piä, õnnõ pini om. Maamajapidämisen jo tüüd jakkus. Aoviites lugõ, hoit hinnäst ilmaeluga kursin, veerütäs sukavardit. «Mu seldsiline om nuka takan,» näütäs Külli käega: tuu tähendäs piili, mille pääl Külli kuda põrmandurõivit.

Mis elun om hääd? Mis vasta lüü? «Kae, midägi ei lüü vasta. Mu arust ei olõ midägi nii halva, et nurisõma piäs. Ku õnnõ tervüst olõs. Pensionirahha lätt muidoki palĺo rohtõ pääle. Ma latsilõ rahha andma ei piä. Om külh peris palĺo noid, kes uma pensioniraha latsilõ är andva,» kost Kõva Külli vastussõs.

Ilosat imäpäivä tälle ja kõigilõ tõisilõ immile!

Ilosa sõna võrokõisi meelest

Määne om kõgõ ilosamb võrokeeline sõna – mõnõ arvamisõ võrokõisilt.

Lämmi leib – selleperäst, et taa lämmi leib nakkas mi elost är kaoma, las sis jääs tuu illos sõnagi.

KÕRGE HELJU Tilsist

Imä – imä olĺ tuu, kes panď sõna suuhtõ, opaś kõnõlõma

Esä – opaś tüüd tegemä, mitte lulli lüümä. Opaś haina niitmä, vikahtit higoma, opaś, kui hobõst aia, ku sitavidämine olĺ

Kodomõts – talol olĺ hää, ku olĺ uma mõts, kost sai palotust, marju, siini...

Mahlakõiv – vaesõlõ inemisele ka lehmä iist. Nuu, kellel üts lehm jääs keväjä poolõ kinni, sis aviť kõomahl vällä.

Ja viil sääne jutt: lugu kõnõlõs, et ku kiili ilo perrä ritta säeti, sis võitsõ är itaalia kiil ja tõõsõ kotussõ sai eesti kiil. Tuu eestikeeline lause olĺ *sõida tasa üle silla*. A ku olõs võro keeli üteldü, et *sõida hillä üle silla*, sis vast tuu olõs ärki tuu võistlusõ võitnu?

TSÄÄRO ELMAR Viiratsist

Mino meelest om kõgõ ilosamb võrokiilne sõna **teeĺokõnõ**. Taad *l*-tähte tulõ pehmelt üteldä. Kes ei tiiä, mis tu om: kopsik, millega om hää vett võtta.

TAMMÕ AILI Kähri küläst

Et olõ võrokeelitsen perren kasunu (koolin käümisega om eesti kiil kaĥos mu võro keele soonõ är tsurknu), sis tiiä õks mõnt vahvat sõnna.

Kõgõpäält paku vällä **liivikõnõ** (vihmavagõl). Taĺnan tüül ollõn olĺ mu tüükaaslasõs Liivi. Külh timä imehť ja olĺ rõõmsa, ku teedä sai, et ku hellämisliide lõppu panda, sis tähendäs timä nimi mi kandin vihmavakla.

Tõnõ sõna olõsi **tsibihänilä-ne**. Linavästrik om seo tsirgu kotsilõ kuigi palĺo tuimõmb.

TAMMÕ SIRET Kähri küläst

Mu vanaimä üteĺ: nuu aśa omma **korgõl**. Tuu kõlasi väega ilostõ.

PARTSI ÜLO, võrokõnõ Laevalt

Ku ma sõpruga pääliina lää ja mi sääl umavaihõl võro kiilt kõnõlõmi, sis pääliina rahvalõ jääs kõrva kõgõ inämb mi küsümine: **a mille?** Tuu ütlemine esi ja tuu ütlemise kõla miildüs kõigilõ. Mi esi olõmi harinu ja panõ-i tähelegi, et sääne lihtsä sõna illos om.

Keerulidsõmbidõ sõnnu kotsilõ nakkasõ inemise uurma, et midä tuu õks tähendäs, a ütlemist **a mille?** om niisama hää kullõlda.

JÕGEVA KULDAR Võrolt

Kõik käü tsõõri müüdä!

Ku Võru instituut naaś 8. ja 11. klassi latsilõ kõrraldama võro keele ja kultuuri tundmisõ võistlust «Ütski tark ei sata taivast», naksi vällä märkmä küsümüisi, mink perrä saanu hinnada võru keele ja kultuuri tundmist. Muuhulgan tulĺ mõtõ, et võisi küssü, määne om kõgõ ilusamb võru keele sõna ja määne kõgõ hirmsamb. Taa küsümisega kül keelemõistmist hinnada ei saa, a taalõ mõistva vastada esiki nuu, kiä võru keelest suurt midä ei tiiä.

Latsi meelest om kõgõ ilusamb sõna joba aastit ollu **pudsunudsija**. Halvus sõnnus peetäs sisu poolõst halvu sõnnu: **tsolgipang, ulĺ, rüükmä**.

Ma esi paknu vällä **vagivahtsõnõ pütskhain**. Keväjiidsi pütskhainu kässe vanaimä iks lehmile kakku. Nuu olli edimädse haina keväjä, vagivahtsõ ja värski maja saina veerest. Vagivahtsõga tulõ iks miilde medägi hääd: vahtsõ kängä, vakstu lavva pääl vai kleidirõõvas. Haina sõna seen om võru keele väke ja suvõhõngu. A tuud, et nii hariligu *püdse* sõnaga tetäs õdagumeresoomõ kiili aoluku, es mõistnu ilmangi arvada. (*Kae UL 03.07.2007*)

FASTRÕ MARIKO, keeleuurja

Uma Lehe toimõndus tennäs kõiki häid võrokõisi, kiä ilosit sõnno vällä paki.

Es mõistaki ütte sõnna ja tuu põhjõndust tõisist parõmbas pitä.

Tuuperäst otsustimi avvuhinna vällä luusi ja Uma Lehe poodinkäümise koti saa avvuhinnas **Jõgeva Kuldar** Võrolt.

Aituma kõigilõ sõnno paknu inemiisile!

UMA LEHE TOIMÕNDUS

Üts krutskiga keväjäjutt

VÄHESOO LUULE

PLATSI LIISO TSEHKENDÜS

Tuu lugu juhtu aastit tagasi, ku ehitüsmiis Arvo olĺ viil nuur ja illos.

Välän olĺ kevväi, päiv paistu, tsirgu lauli ja pääle palgapäivä kõlisi rahakopik kah karmanin. Ja tuu es olõ viil kõik – illos naanõ olĺ kah viil käekõrval. No mis sa hing viil tahat!

No sõidi katõkeste liinast vällä keväjät otsma.

Jõudsõva liina lähkülle mõtsa, kõndsõva sääl jupp aigu ja tulĺ sääne illos silmäpilk, et Arvo võtsõ viigipüksi jalast, pandsõ ilostõ viikepiten kokko ja ripuť üle puuossa.

Imä olĺ koton Arvot opanu, et rõivit olõ-i illos lakja pillu.

Lätś aigu mis lätś, ütskõrd tulĺ aig püksi jälki jalga panda.

A keväjäne ilm olĺ tõisi inemiisi kah mõtsa meelütänü. Kiäki olĺ tulnu, löödnü ossa päält kõrraligu viigipüksi, võtnu neo üten ja lännü umma tiid.

Sääl Arvo nüüt saisõ – valgõ hamõ sälän, lips iin, allpuul ilosa palĺa karvadsõ seere. Mine kodo kuis tahat.

A terräv mõistus olõ-i Arvot ilman maaha jätnü. Saatsõ pruudi bussi pääle, ai hammõ kah säläst ja tekk näo, et om kõva tervüsejuuskja. Lassõ ilosat sörki tiiviirt piten kodo poolõ.

Ku mõni massin tulĺ, sis kipõmbalõ ja ku kedägi nätä es olõ, sis tassakõistõ. Ja jõudsõ ilostõ kodo.

A tuu jutt, mis Arvo koton pükse kaomaminegi kotsilõ umalõ armsalõ naasõlõ kõnõĺ, om üts hoobis tõnõ jutt.

Anna man ehk kuis ma süütus jäigi!

OTSA KALÕV

Olĺ 1978. aasta lehekuu lõpp ja ma opõ toda aigu Võro tüüstüstehnikumi tõsõ kursusõ pääl. Mi külän elli üts Annanimeline 11. klassi tütrik, kink man käve esiki Võro liinast tsiklidega egäsugumadsõ elomehe ummi tungõ maaha laatman.

Ma esi olli sõs viil süütu ja tahtsõ Anna abiga lõpus õks mehes saia. Annal olĺ suur rõnd ja ülepää olĺ timäkene nigu üts kütse persik!

Üts hummuk ma sõs küsse tä käest, kas ma õdagu kosja või tulla. Saigi lahkõ lua ja uursõ viil perrä, mis kośaviinas üten võtta ja määnest muusigat neiokõnõ kullõs.

Võti sõs sõpru käest Suzi Quatro plaadi lainus ja osti ka pudõli Vana Taĺna likööri üten ni olli õdagu Anna puul platsin nigu viis kopkast!

Anna elli maal vanaimä kortõrin.

Vanaimä olĺ õkva ilda aigu är koolnu. Anna imä ja esä ellivä Võro liinan.

Ku ma õdagu sõs Vana Taĺna pudõli ja paari muusigaplaadiga Anna poolõ sai, olĺ tütrik hindäle häste litsidse sõamaalingu tennü!

Jõimi sõs puul pudõlit makõtviina är ja keerutimi plaadimängjä perrä Suzi Ouatro rocki rütmen tandsu lüvvä!

Jõudsõ joba esiki muśota, ku käve ussõkell ja määnegi puŕon külätraktorist nõudsõ sisselaskmist. Anna käsoť minno kalitori rõivakappi ja lubasi vahtsõst kosilasõst ruttu vallalõ saia!

Tuu kosilanõ olĺ kinni istnu miis ja joba umbõs 30-aastanõ. Tuu naaś õkva kalitorin Annat murdma ja muśotama. Anna ai sõs toolõ pätile kärbläisi päähä, et timäl omma parhilla «paha päävä» ja tä ei saa tuud vannoinemiisi asja tetä.

Kül mul olĺ sääl kapin hallõ olla ja hirmsalõ är hiitünü olli kah muidoki. Pääle umbõs veerändtunnilist seebitämist sai Anna tuu purupuŕon kosilasõ kuigi uma kortõri ussõst vällä kupata.

No olĺ Anna mu perält. A mul es saisa tuu asi kuigi – olli jo väega är hiitünü. Terve üü kooni hummukuni olĺ paĺas Anna mu kõrval ja ma es saa muud ku paar muśo timä põsõ pääle anda.

Mälehtä, et kulssimi viil Rick Wakemani plaati «Tiikund maakerä süämehe» ja «Kuning Arturi tsõõriklavvarüütlide» plaati.

Ku hummuku kodo jõudsõ, sõs peti umalõ imäle, et must sai lõpus miis!

Latsilõ

Vastussõq saatkõq Tartu 48, Võro liin 65609 Uma Leht vai info@umaleht.ee.

Manoq kirotagõq uma nimi, vannus, aadrõś ja telehvoninummõŕ. Vastajidõ vaihõl loositas vällä võrokeelitsit latsiraamatit vai kasette ja Uma Lehe klepse.

Minevädsen Uma Lehe latsinukan olnu tabõlist tulĺ üles otsi keväjä-sõnno.

Tähti vaihõlõ olliq ärq käkidüq sändseq sõnaq: *lumõkelläq, kevväi, vesi, sula, hiirekõrv, päiv, kuldnokk, kõomahl, lõokõnõ, kägo.*

Seo kõrd pallõs 12-aastanõ tsehkendäjä Oro Silver kirotaq, määntse telehvoninumbrõ pääle piät kõlistama, ku tahat autopõrniga sõbrulõ Tiku-Mikulõ vai Kiirabi-Kristjanilõ õnnõtusõst teedä anda.

Kirotaq mano tuud kah, kas peris elon om sul olnu vaia noidõ numbridõ pääle kõlistaq.

Seon koomiksin om üts küsümüs – vastaq ja saadaq vastus ärq ildampa 15. lehekuu pääväs!

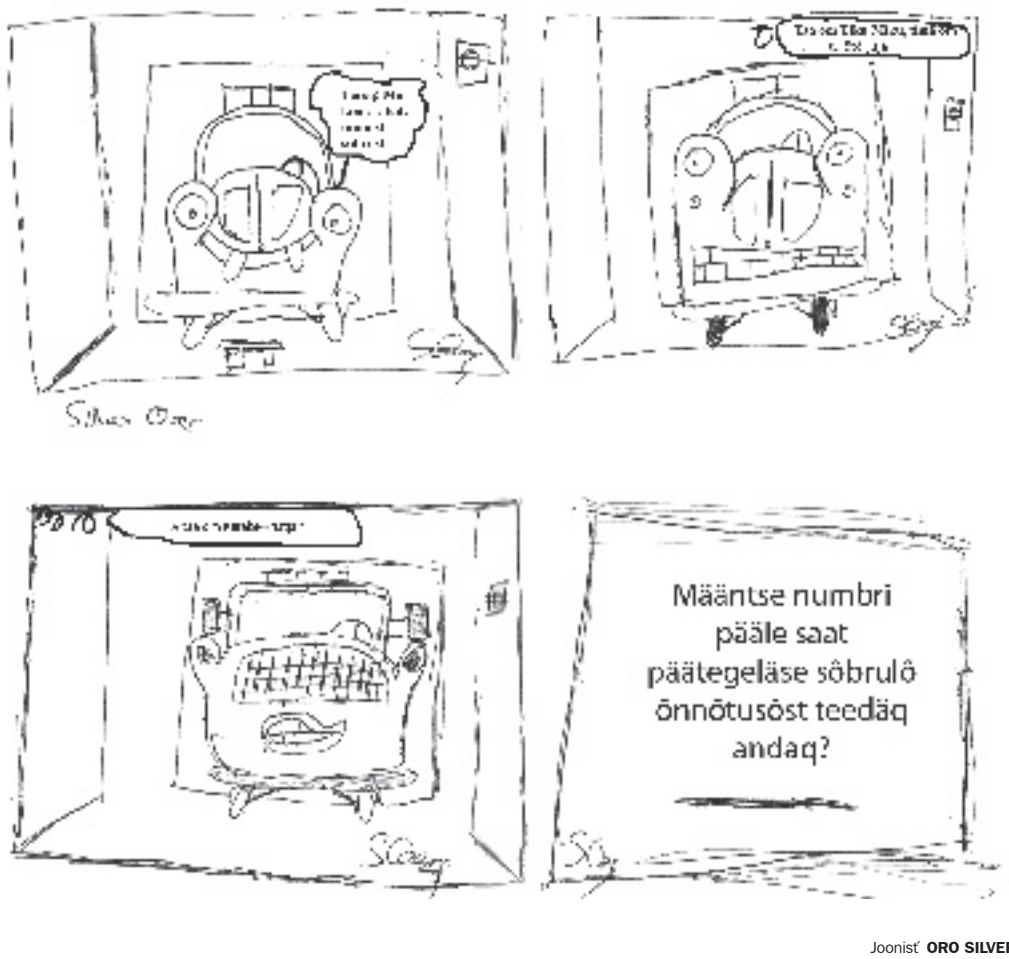

Joonisť ORO SILVER

Tsirgulugu

RUITLASÕ OLAVI, haigõ pääga miis

Aig om Uma Lehe jutt är tetä... a kui sa tiit? Tsirk rüük aknõ takan nigu ulĺ, Muri umakõrda rüük tsirgu pääle ja ma, ulĺ, piät kirotama. Ikunõ värk.

Ma ei saa Muri pääle vihatsõs saia, jummal om tä mu kaitsmisõs loonu, a tsirkõ pääle olõ vihanõ külh.

Minevä aasta seivä mu vislapuu (kirsi) tühäs. Tävveste! No rüükvä? Ma häotäsi nä hää meelega kõik är.

Joala Jaak lauĺ, et laulutsirku ei või puttu, et laulutsirguhoitja mass tuu iist kätte. Ma häotäsi laulutsirguhoitja kah är, meil tulõ uma laulupido, meil ei olõ tsirkõ mõttõlda rüükmist vaia.

Harakat nimmas rahvasuu vargas, varblast uulidsapoisis. Rahvasuu om umajago ulĺ, kurgõ nimmas timä kõgõ võimsambas kepimassinas, a üts sääne eläs mu maja kõrval posti otsan.

Plagistas umma verevät nokka ja kõik. Mu seksuaalnõ aktiivsus ei olõ timä peräst joht sukugi nõsõnu.

Eestimaal om sääne värk moodun, et pandas luuduskaamõrit üles. Talvõl sai mõtstsiko passi, no saa mustõ toonõkurgi kaia.

Tulĺ määnegi sõnnom, et Vinnemaa inemise ei kae inämb Internetist pornot nigu hariligilt, a pasva läbi luuduskaamõra Eestimaa mustõ toonõkurgi. Seo om perverssusõ tipp!

Luudusõsõbõr om ülepää kõgõ suurõmb pervert. Varõs Barbarus olĺ kõgõ hullõmb tsirk, kiä Eesti elo pääle sitnu.

Ma esi jäi ütspäiv järve pääl kajakide pommitamisõ ohvris: tuhat tsirku nõssiva üte kõrraga pilliruust ja pasandiva hinnäst mu ja mu kummipaadi pääle tühäs!

Ilma aśalda ei üteldä inemise kotsilõ, et ulĺ nigu hani. Vai et tuul vai tõsõl inemisel om kanaaju...

Valgre tekk laulukõsõ sinitsirgust. Väega hää laul om, tuuperäst et sinitsirku ei olõ olõman. Unistuisi tsirk, kiä ei situ ja ei röögi sinno hummogu poolõ kuvvõ aigu üles. Valgrel olĺ mõistus pään! Tõsõ tsirgu tulõ är häötä, sinitsirk las jääs.

Kaosõ tsirgu, kaos ka tsirgugripp. Narkomaania niisama, inemise tükise pilve sisse minemä õnnõ tsirkõ iinkujol.

Kuimuudu tsirguimä umma last süüt? Süü esi kõtu täüs, sõs ossõndas vahtsõst vällä ja käsk pojal tuu ossõ är süvvä!

Määne lats säändse ossõ päält kasus? Õnnõ halv lats, nigu Kalda Romeo vai Ustimenko Juri.

Tossu Tilda pajatusõ

Mustlasõpoiskõsõ kavalus

Mustlasõpoiskõnõ tekk koolin palĺo pahandust, oppaja es saa muud ku tä päivikuhe märkuisi kirota. Asi es lää sukugi parõmbas, mis sis, et poiskõsõ imä olĺ egä kõrd märkusõ ala allkirä tsikõrdanu.

A sis sai oppaja teedä, et imä mõisť õnnõ lätikeelist kirja lukõ – eesti keelest tiiä-s tä tuhkagi. Poiskõnõ lugi märkusõ umalõ imäle ette, nigu tälle parõmbalõ passõ: et tä om väega hää lats olnu! Imä es jõvva poiskõist är kittä ja latsõ häämeeles osť tälle egä kõrd kompvekke.

Tuusama kooli vinne keele oppaja mõisť häste ka läti kiilt. Ku poiskõnõ vahtsõ pahandusõga valmis sai, kiroť tuu oppaja märkusõ läti keelen. Järgmäne päiv poiskõnõ kaivaś, et imä lännü hirmsahe vihatsõs. Kompvekke asõmõl saanu tä imä ullitamisõ iist kõrraligu keretävve.

Punanõna avvoraha

Vinne aol olĺ 9. lehekuu väega kõva pühä. Poodi telle tuus pääväs kõrraligult kraami, et vannol veteraanõl olõs iks juvva ja süvvä. Ja kõgõ tuu hää kättesaamisõs es olõ näil vaia ka saban saista.

A üts veteraan Antslan trüge saatusõkaaslaisist müüdä, et umma halutajat pääkolĺo praavita. Tõsõ mehe, kiä olli inne tedä poodi mano tulnu, es kannahta säänest asja. Nä anni tälle tappa ja lei timä nõnast vere vällä. Esi parasti: «Sait nüüt punanõna avvoraha!»

Kuuluda

Nuur pere taht osta **maatükkü järve veeren**, kohe pääle saasi maja ehitä. Tel 517 7216, raivo@koitel.ee.

Palĺo õnnõ Nutovi Mirjamilõ ja Säde Janekile, kinkal sündü 25. mahlakuu päävä tütär

Sädeli!

Uma Lehe toimõndus

Uma Pido pääväl, 31. lehekuu pääväl tulõ Võrol

KERIGUPLATSI LAAT

Kauplõja (käsitüü, mahhekraam, rahvuslik süük jne) saava hinnäst kirja panda: aino@fem.ee; 513 8379 (Suurmanni Aino) või mairi@mv.werro.ee; 5302 0327 (Raju Mairi).

Laadu pääle omma eräle oodõdu **võro keelen ja võrokeelitside siltega** kauplõja. Silte võro kiilde pandmisõl saa nõvvu ja api, ku saadat teksti mairi@mv.werro.ee pääle.